

grundlag, for det giver jo det indtryk, at ministeren er indstillet på at gå i gang med godkendelserne. Der håber jeg, også for at vi for at undgå, at der nu skal til at være konfrontation om det her, at ministeren kan give et klart svar til Folketingets flertal på det spørgsmål her i dag.

Med hensyn til fødevarerkontrollen deler jeg jo den bekymring, som bl.a. fru Ritt Bjerregaard gav udtryk for. Vi har prøvet at følge med i, om der rent faktisk er sket en svækkelse af levnedsmiddelkontrollen ude i regionerne, hvilket vi har en alvorlig formodning om. Men det er et meget uigennemskueligt område; det er for et folketingsmedlem meget, meget vanskeligt at trænge til bunds i disse ting. Det er noget, der er utilfredsstillende i sig selv.

Vi mener, at regeringens strategi med at overlade tingene til egenkontrol i vidt omfang ikke er lykkedes, og derfor er den forudsætning, som den offentlige kontrol hviler på, nemlig at der skulle være en stærk egenkontrol, navnlig når det gælder de små virksomheder, ikke opfyldt. Vi må konstatere, at kontrollen i dag på levnedsmiddelområdet ikke lever op til det, forbrugerne har krav på, fordi den samlede virkning af egenkontrol og offentlig kontrol, som var forudsat, ikke er opfyldt.

Det synes jeg er et alvorligt problem, som jeg håber ministeren kan gå lidt mere i detaljer med, herunder også hvordan målsætningerne for opfyldelsen af egenkontrollen i de mindre virksomheder skrider frem.

Jeg synes, det har været et opmuntrende træk ved den her debat, at så mange partier – jo helt åbenlyst omfattende et flertal i Folketinget med Dansk Folkeparti, SF, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og altså også Enhedslisten – ønsker, at der skal gøres en markant større indsats for økologien end den, der umiddelbart er lagt op til i ministerens redegørelse. Det peger for mig i retning af, at det må være muligt her i løbet af efteråret, også når vi kigger på det bevillingmæssige i forhold til finansloven, at sikre konkrete forbedringer for økologien. Vi skal drøfte det senere i dag i forbindelse med et konkret beslutningsforslag.

Men der vil også være andre muligheder, f.eks. blev det nævnt i forbindelse med Økologiens Hus. Det kan også komme ind i forbindelse med udarbejdelsen af en pesticidhandlingsplan, hvor det må sikres, at den målsætning, der var i den tidligere handlingsplan om omlægning af flere landbrugsbedrifter for at sikre pesticid-

handlingsplanen, rent faktisk bliver ført ud i livet.

Man kan jo sige ganske enkelt, at den samlede reduktion i pesticidanvendelsen i Danmark alene skyldes det økologiske landbrugs indsats. Hvis den ikke havde været der, så havde pesticidhandlingsplanen sammenlagt ikke givet resultat. Det synes jeg er værd at tænke over.

Når man så samtidig ser, og det må jeg jo desværre fastholde over for ministeren, at vi altså får mere gift i vores fødevarer i øjeblikket, bl.a. også som følge af øget anvendelse af Roundup, fortsat brug af stråforkortere osv., hvor der også er en mangelfuld indsats fra myndighedernes, fra ministerens og fra EU's side med hensyn til at få gjort noget ved problemerne, så er det ekstra nødvendigt, at det økologiske jordbrug bliver styrket, og at vi får fremrykket omlægningen til økologisk jordbrug. Det er også derfor, vi har peget på, at der skal være en offentligt finansieret madordning i skoler, institutioner, på sygehuse osv. for at få skabt en kraftig forøget efterspørgsel efter økologiske fødevarer.

Kl. 12.40

På hele økologiområdet er der altså behov for langt flere initiativer end de lidt handlingstomme målsætninger, som ministeren har fremlagt i sin redegørelse.

Alt i alt må vi altså sige, at fra Enhedslistens side ønsker vi, at den her redegørelse bliver erstattet af en egentlig handlingsplan på det fødevarerpolitiske område.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg skal selvfølgelig glæde mig over, at hr. Keld Albrechtsen også foretog sådan en nuanceret gennemgang af hele den fødevarerpolitiske redegørelse. Jeg vil nu sige, at jeg er glad for, at i hvert fald Danmarks fødevarerindsats hviler på et sikkert vidensgrundlag.

Vi fik en lille ting omkring den internationale indsats, og den er jeg altså nødt til at anholde, hvor man ligesom giver indtryk af, at under WTO-forhandlingerne om mere frihandel også med fødevarer i Cancún var det meget EU's – og jeg kunne forstå, at kritikken også gik på regeringen – skyld, at de her forhandlinger ikke kom videre, og hvordan gjorde man nu?

Det er altså for skrap kost, må jeg sige hr. Keld Albrechtsen. Vi havde i foråret her en debat, der hed forespørgsel nr. F 46 om handel med serviceydelse, som er en del af hele WTO-komplekset og den forhandlingsrunde, man er i